

Torsdag den 15. marts 2012

14. udtrykker sin forargelse over fængslingen af oppositionsledere og journalister siden januar 2012 og opfordrer de kasakhiske myndigheder til at standse den hårde kurs mod oppositionen og uafhængige medier i landet og løslade alle personer, der er fængslet på et tilsyneladende politisk motiveret grundlag, herunder lederen af partiet Alga, Vladimir Koslov og chefredaktøren af avisen Vsgljad, Igor Vinjavskij, samt alle de personer, der nævnes i de seneste EU-erklæringer i OSCE's Permanente Råd, og som stadig tilbageholdes; kræver, at Koslov gives adgang til sine nærmeste familiemedlemmer, herunder sin hustru, og at der foretages en uafhængig vurdering hans sundhedstilstand; glæder sig over løsladelsen af Natalija Sokolova, advokat for fagforeningerne i olieselskabet Karazhanbasmunai, der tidligere blev dømt til seks års fængsel, hvilket nu er reduceret til en betinget straf på tre år; beklager ikke desto mindre, at Sokolova stadig forhindres i at deltage i fagforeningsaktiviteter under sin betingede straf som følge af en højesteretsafgørelse;
15. opfordrer indtrængende de kasakhiske myndigheder til hurtigt at øge respekten for forsamlings-, forenings-, ytrings- og religionsfriheden i overensstemmelse med anbefalingerne fra OSCE's repræsentanter og organer samt være meget opmærksomme på de internationale forpligtelser, som Kasakhstan har indgået, samt de løfter, der blev afgivet, inden beslutningen om at give Kasakhstan formandskabet i OSCE i 2010 blev truffet; henleder opmærksomheden på den gennearbejdede nationale handlingsplan for menneskerettigheder, som blev vedtaget i 2009, og opfordrer de kasakhiske myndigheder til at gennemføre den fuldt ud;
16. er overbevist om, at de kasakhiske myndigheder og det kasakhiske samfund vil høste store fordele ved at gøre dette, ikke mindst med hensyn til stabilitet, sikkerhed og en tilbagevenden til en tidligere støt stigning i landets internationale anseelse;
17. fremhæver, at Kasakhstans officielle repræsentanter siden januar 2012 har deltaget i åbne og konstruktive møder med MEP'er i Europa-Parlamentet med deltagelse af civilsamfundet og ngo'er, hvori de viste sig at være åbne for undersøgelser med international deltagelse af begivenhederne og lovede oplysninger om anholdelserne i de seneste måneder; forventer, at disse udmeldinger vil blive fulgt op af konkrete handlinger;
18. understreger betydningen af menneskerettighedsdialogen mellem EU's og de kasakhiske myndigheder, hvori alle spørgsmål kan drøftes; opfordrer til en styrkelse af disse dialoger for at gøre dem mere effektive og resultatorienterede og for at gøre det muligt at inddrage aktører fra civilsamfundet;
19. opfordrer EU og navnlig den højtstående repræsentant for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik til nøje at følge udviklingen, til at rejse alle problemer med de kasakhiske myndigheder og at tilbyde bistand og til regelmæssigt at aflægge beretning til Europa-Parlamentet;
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Republikken Kasakhstans regering og parlament og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

Situationen i Nigeria

P7_TA(2012)0090

Europa-Parlamentets beslutning af 15. marts 2012 om situationen i Nigeria (2012/2550(RSP))

(2013/C 251 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til erklæringerne af 26. december 2011 om bombningerne i Kano i Nigeria, som næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Cathrine Ashton, fremsatte den 22. januar 2012,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds erklæring af 27. december 2011 om overgrebene i Nigeria,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,

Torsdag den 15. marts 2012

- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966, som blev ratificeret af Nigeria den 29. oktober 1993,
 - der henviser til den anden reviderede udgave af Cotonou-aftalen 2007-2013, som blev ratificeret af Nigeria den 27. september 2010,
 - der henviser til det afrikanske charter om menneskerettigheder og befolkningers rettigheder fra 1981, som blev ratificeret af Nigeria den 22. juni 1983,
 - der henviser til FN-erklæringen fra 1981 om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion og tro,
 - der henviser til Forbundsrepublikken Nigerias forfatning og navnlig bestemmelserne heri om beskyttelse af religionsfrihed i kapitel IV om retten til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed,
 - der henviser til ministermødet mellem Nigeria og EU, der blev afholdt den 8. februar 2012 i Abuja,
 - der henviser til resolution E/CN.4/RES/2005/69 fra FN's Menneskerettighedsråd, hvori generalsekretæren anmodes om at udnævne en særlig repræsentant for menneskerettigheder og multinationale og andre selskaber,
 - der henviser til henstillingerne i UNEP-rapporten om etablering af en myndighed til genoprettelse af miljøet i Ogoniland,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om Nigeria,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at det er forfærdet over de seneste bølger af skud- og bombeattentater udført af den terroristiske islamistiske sekt Boko Haram, der kostede mindst 185 mennesker livet i Kano den 20. januar 2012 og fortrinsvist var rettet mod politiposter; der henviser til, at Boko Haram via løbesedler omdelt i Kano ved nattetide advarede byens indbyggere om, at angrebene på sikkerhedsstyrkerne vil fortsætte, og opfordrede til udholdenhed under gruppens kamp for at indføre et "islamisk system";
- B. der henviser til, at menneskerettighedsorganisationer har påvist, at den islamistiske gruppe Boko Haram har været involveret i angreb på politistationer, militære anlæg, kirker og banker samt i et selvmordsbombeangreb på FN's hovedkontor, der dræbte mindst 24 mennesker og sårede mere end 100 andre,
- C. der henviser til, at Nigerias politi og militær som svar på Boko Harams voldelige angreb har foretaget udenretslige henrettelser af talrige formodede medlemmer af gruppen;
- D. der henviser til, at Boko Haram gik efter kristne mål, især på juledag, hvor dusinvis blev dræbt i en række bombeangreb – hvoraf det voldsomste kostede 44 mennesker livet uden for en katolsk kirke nær hovedstaden Abuja; der henviser til, at gruppen har svoret at føre religiøs krig mod de kristne og fortrænge dem fra landets muslimsk-dominerede nordlige del;
- E. der henviser til, at Boko Haram den 3. januar 2012 udsendte et ultimatum, der gav de kristne i det nordlige Nigeria tre dage til at forlade området; der henviser til, at mindst otte kristne, der var til andagt i Gombe, blev dræbt den 5. januar 2012, og 20 kristne deltagere i en begravelse i Mubi blev dræbt den 6. januar 2012;
- F. der henviser til, at to selvmordsbombere fra Boko Haram den 26. februar 2012 detonerede sprængstoffer placeret i en bil uden for en kirke i byen Jos, der dræbte tre personer og sårede 38; der henviser til, at ekstremister den 21. februar 2012 detonerede en bombe uden for en kirke i byen Suleja og sårede fem personer;

Torsdag den 15. marts 2012

- G. der henviser til at, Boko Haram den 4. marts 2012 erklærede, at det ville gennemføre en række af koordinerede angreb for at udlette hele det kristne samfund i landets nordlige dele;
- H. der henviser til, at religions-, tros- og tankefrihed er grundlæggende universelle værdier og er væsentlige elementer i et demokrati; der henviser til, at Den Europæiske Union gentagne gange har givet udtryk for sin støtte til religions-, tros- og tankefrihed og har understreget, at regeringer har pligt til at garantere disse frihedsrettigheder over hele verden;
- I. der henviser til at Boko Haram holdes ansvarlig for drabene på mere end 900 mennesker i omtrent 160 forskellige angreb siden juli 2009; der henviser til, at indtil flere nylige rapporter peger på, at der muligvis findes en forbindelse mellem Boko Haram og AQMI (Al Qaeda i det islamiske Maghreb), som kan udgøre en betydelig trussel mod freden og sikkerheden i Sahel-regionen og Vestafrika;
- J. der henviser til, at præsident Goodluck Jonathan som reaktion på den oplussende vold erklærede flere delstater i katastrofetilstand den 31. december 2011 og midlertidigt lukkede grænserne til Tchad, Cameroun og Niger; der henviser til, at præsidenten har indrømmet, at Boko Haram har infiltreret statsinstitutioner og sikkerhedsstyrker, og at korrupte embedsmænd menes at have forsynet Boko Haram med våben;
- K. der henviser til, at problemerne i Nigeria skyldes manglende økonomisk udvikling, og at spændingerne har rødder i årtiers modvilje mellem indfødte grupper, der strides om kontrollen over den frugtbare landbrugsjord med migranter og bosættere fra den hausa-talende, muslimske nordlige del af Nigeria;
- L. der henviser til, at en fredelig løsning på konflikterne vil kræve respekt for menneskerettighederne, domstolsadgang og afskaffelse af straffrihed såvel som fair adgang til ressourcer og omfordeling af indtægter i et land, der som Nigeria er rigt på olie,
- M. der henviser til, at Nigeria er verdens ottendestørste olieproducent, men at størstedelen af de 148 millioner indbyggerne alligevel lever under fattigdomsgrænsen;
- N. der henviser til, at den nigerianske regering bruger ca. 8 milliarder USD om året på brændselstilskud; der henviser til, at statsstøttet gas – i et land som Nigeria, der er rigt på ressourcer, og hvor kløften mellem rig og fattig er stor – er en af de få fordele, regeringen, som er berøgt for korrupsion, og som har misbrugt overskuddet fra olieproduktionen, lader sine undersåtter nyde godt af;
- O. der henviser til, at voldelige offentlige protester og en ugelang generalstrejke i begyndelsen af året tvang præsident Goodluck Jonathan til delvist at genindføre brændselstilskuddet; der henviser til, at internationale finansinstitutioner som f.eks. Den Internationale Valutafond hævder, at tilskuddene hellere skulle bruges til at finansiere uddannelse, sundhedsvæsen og andre tjenester;
- P. der henviser til, at den herskende elites dårlige forvaltning og misbrug af landets enorme naturressourcer – især olie – stadig foregår i næsten uformindsket omfang; der endvidere henviser til, at flere olieudslip fra multinationale olieboringsaktiviteter, sabotage mod olieledninger, tyveri af råolie og udbredt gasafbrænding har ført til alvorlig forurening af Nigerdeltaet; der henviser til, at genopretningen af miljøet i olieregionen Ogoniland i Nigeria ifølge en FN-rapport kan blive verdens mest vidtrækkende og langvarige olieoprensingsprojekt, hvis der skal rettes fuldstændig op på forureningen af drikkevand, jord, vandløb og andre økosystemer;
- Q. der henviser til, at ministeren for kvindespørgsmål og social udvikling, Hajia Zainab Maina, har kritiseret den store forekomst af voldtægt og seksuelle overgreb mod kvinder i landet og erklæret, at det er nødvendigt, at lovforslaget om "vold mod personer" gøres til lov for at vende denne foruroligende udvikling;

Torsdag den 15. marts 2012

- R. der henviser til, at homoseksuel adfærd i henhold til Nigerias nationale straffelov medfører en straf på op til 14 års fængsel; der henviser til, at homoseksuel samkvem mellem samtykkende parter i visse delstater, der anvender Sharia-loven, kan straffes med dødsstraf for mænds vedkommende, mens straffen for kvinders vedkommende er piskning og seks måneders fængsel; der henviser til, at der også for nylig er blevet forelagt et forslag til en national lov, der kriminaliserer ægteskab mellem personer af samme køn og straffer dem med op til 14 års fængsel; der henviser til, at Nationalforsamlingen to gange har forsøgt at indføre en sådan lov, men blev forhindret i det af internationale og nationale menneskerettighedsforkæmpere;
- S. der henviser til, at de to nigerianske fagforeningsaktivister og menneskerettighedsforkæmpere Osmond Ugwu og Raphael Elobuike tilbageholdes i Enugu-statsfængslet i den sydøstlige del af Nigeria under tiltale for mord på en politimand, efter at de blev anholdt ved et arbejdstævne den 24. oktober 2011; der henviser til, at der ifølge Amnesty International og Human Rights Watch ikke foreligger nogen beviser for tiltalen mod dem;
- T. der henviser til, at EU yder stor finansiel støtte til Nigeria; der henviser til, at Europa-Kommissionen og Nigerias forbundsregering den 12. november 2009 undertegnede Nigeria-EU-landstrategipapiret og det nationale vejledende program for 2008-2013, inden for hvis rammer EU vil finansiere projekter med henblik på bl.a. fred og sikkerhed og menneskerettigheder;
- U. der henviser til, at EU ifølge artikel 8 i den ændrede Cotonou-aftale skal føre en regelmæssig politisk dialog med Nigeria om menneskerettigheder og demokratiske principper, herunder etnisk, religiøs og racemæssig forskelsbehandling;
- fordømmer på det kraftigste den seneste vold og især de angreb, der blev udført af den terroristiske islamistiske sekt Boko Haram og det tragiske tab af menneskeliv i de voldsplagede nigerianske regioner, og udtrykker sin medfølelse med de efterladte og de sårede;
 - opfordrer alle lokalsamfundene til at udvise tilbageholdenhed og anvende fredelige midler til at løse uoverensstemmelserne mellem religiøse og etniske grupper i Nigeria;
 - opfordrer indtrængende den nigerianske regering til hurtigst muligt at sætte en stopper for volden og garantere befolkningens sikkerhed og beskyttelse og respekt for menneskerettighederne;
 - opfordrer Nigerias præsident til at fremme en dialog mellem forskellige religioner og trosretninger og indføre større tanke-, tros- og religionsfrihed;
 - understreger betydningen af et uafhængigt, upartisk og tilgængeligt retssystem, hvis man vil afskaffe straffrihed og øge respekten for retsstaten og befolkningens grundlæggende rettigheder;
 - opfordrer forbundsregeringen til at gennemføre en efterforskning af årsagerne til den seneste vold og til at sikre, at gerningsmændene til voldshandlinger bliver retsforfulgt; opfordrer i særdeleshed til, at forbundsregeringen skrider ind mod Boko Haram, der forøger sin styrke ved at spille på de rodfæstede religiøse spændinger i Nigeria;
 - understreger betydningen af regionalt samarbejde for at håndtere den trussel, som en mulig forbindelse mellem Boko Haram og AQMI udgør; opfordrer landene i regionen til at indgå i snævrere samarbejde, herunder via de relevante regionale organisationer, med henblik på at forhindre synergier mellem Boko Haram og AQMI; opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at støtte disse regionale bestræbelser;
 - fordømmer på det kraftigste drabet på den britiske statsborger Chris McManus og den italienske statsborger Franco Lamolinara, to ingeniører, der arbejdede for et italiensk byggefirma, der blev holdt som gidsler af AQMI i ti måneder i det nordlige Nigeria, under et fejlslagent redningsforsøg den 8. marts 2012 og udtrykker sin medfølelse med ofrenes familier;

Torsdag den 15. marts 2012

9. opfordrer til en omfattende undersøgelse af de underliggende årsager til konflikten, herunder sociale, økonomiske og etniske spændinger, og til, at der undgås brede og forenklede forklaringer, der kun bygger på religion, hvilket ikke vil tilvejebringe basis for en langsigtet og varig løsning på problemerne i regionen;
10. opfordrer forbundsregeringen til at beskytte landets befolkning og til at tage fat om de underliggende årsager til volden ved at sikre alle borgere lige rettigheder og tage fat om problemerne vedrørende arbejdsløshed og fattigdom;
11. opfordrer forbundsregeringen til at bekæmpe korruption, fattigdom og ulighed og presse på for at få gennemført sociale, politiske og økonomiske reformer med henblik på at skabe en demokratisk, stabil, sikker og fri stat, som tager hensyn til menneskerettighederne;
12. opfordrer myndighederne til at tage sig af de alvorlige problemer, der plager de borgere, der bor i områder den nordlige del af landet, der er langt fattigere end nogle af de mere velhavende sydlige delstater, og prioritere en højnelse af deres usle levestandard uden at overse de delstater i den sydlige del af landet, der har tilsvarende problemer;
13. opfordrer de nigerianske myndigheder og udenlandske selskaber, der er aktive i den nigerianske oliesektor til at bidrage til en forbedring af forvaltningen ved at øge gennemsigtigheden og kontrollen inden for udvindingssektoren og opfordrer selskaberne til at følge udvindingsindustriens gennemsigtighedsinitiativ op og offentliggøre, hvor meget de betaler til den nigerianske regering;
14. understreger nødvendigheden af, at de nigerianske myndigheder og de multinationale olieselskaber gør deres yderste for at standse den igangværende forurening og at gennemføre henstillingerne fra FN's miljøprogram, så der kan ske en opretning af de miljøsikkerheder, der er en følge af olieforureningen;
15. opfordrer kraftigt de nigerianske myndigheder til at sikre, at lovforslaget om "vold mod personer" gøres til lov, og håber, at det på afgørende vis vil bidrage til at nedbringe den store forekomst af seksuelle overgreb og andre voldshandlinger mod kvinder;
16. opfordrer til afskaffelse af den nuværende lov, der kriminaliserer homoseksualitet og i nogle tilfælde straffer den med stening; opfordrer det nigerianske parlament til at forkaste lovforslaget om forbud mod ægteskab mellem personer af samme køn, som, hvis det blev vedtaget, ville indebære en alvorlig risiko for vold mod og arrestation af lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner – både nigerianske statsborgere og udlændinge;
17. opfordrer regeringen til at løslade fagforeningslederen Osmond Ogwu og fagforeningsmedlemmet Raphael Elobuike på grund af manglende beviser for tiltalen imod dem;
18. gentager sin bekymring med hensyn til, om der i en række tredjelande hersker fuldstændig og konkret respekt for religiøse mindretals ret til religionsfrihed; understreger, at fri religionsudøvelse kun er et af aspekterne ved retten til religionsfrihed, som også omfatter retten til at skifte religion og også til at lade sin religion manifestere sig i undervisning og i praktisering og overholdelse af religiøse regler på personligt, kollektivt, privat, offentligt og institutionelt plan; understreger i denne sammenhæng, at det offentlige aspekt er en central del af religionsfriheden, og at det udgør en krænkelse af kristne troende og andres religionsfrihed at forhindre dem i at udtrykke deres tro offentligt og dermed indskrænke deres religionsudøvelse til en privat foretæelse;
19. understreger, at der i mange dele af verden stadig findes forhindringer for frit at bekende sig til en given religion eller tro og opfordrer den højtstående repræsentant Ashton og Kommissionen til at rejse disse spørgsmål i forbindelse med deres initiativer vedrørende menneskerettighederne;
20. opfordrer den højtstående repræsentant, der er ansvarlig for EU's udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at træffe foranstaltninger i Nigeria, der kombinerer diplomati med langsigtet udviklingssamarbejde, med henblik på at opnå fred, sikkerhed, god regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne;

Torsdag den 15. marts 2012

21. opfordrer EU til at fortsætte sin politiske dialog med Nigeria i overensstemmelse med artikel 8 i den ændrede Cotonouaftale og til omgående at tage fat på spørgsmål vedrørende universelle menneskerettigheder, herunder tanke-, tros- og religionsfrihed og bekæmpelse af enhver form for diskrimination, som fastsat i de universelle, regionale og nationale menneskerettighedsinstrumenter;

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Nigerias forbundsregering, Den Afrikanske Unions og Ecowas' institutioner, FN's generalsekretær, FN's Generalforsamling, medformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Det Panafrikanske Parlament.

Det sjette verdensvandforum

P7_TA(2012)0091

Europa-Parlamentets beslutning af 15. marts 2012 om det sjette internationale vandforum i Marseille den 12.-17. marts 2012 (2012/2552(RSP))

(2013/C 251 E/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til, at det sjette internationale vandforum finder sted i Marseille den 12.-17. marts 2012,
- der henviser til sluterklæringerne fra de fem første internationale vandfora, som blev afholdt henholdsvis i Marrakesh (1997), Haag (2000), Kyoto (2003), Mexico City (2006) og Istanbul (2009),
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 64/292 af 28. juli 2010 om menneskets universelle ret til vand og sanitet og FN's Menneskerettighedsråds resolution 15/9 af 30. september 2010 om menneskerettigheder og adgang til sikkert drikkevand og sanitet,
- der henviser til FN's årtusindeerklæring af 8. september 2000, hvori det internationale samfund i fællesskab opstillede 2015-målene om bl.a. udryddelse af fattigdom og en halvering den andel af befolkningen, der ikke har varig adgang til rent drikkevand og basal sanitet, inden 2015,
- der henviser til FN's tredje rapport om den globale vandudvikling med titlen vand i en verden i forandring,
- der henviser til beslutning om vandforurening vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU i Budapest (16.-18. maj 2011),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽¹⁾ (vandrammedirektivet),
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 29. september 2011 om udarbejdelse af en fælles EU-holdning forud for De Forenede Nationers konference om bæredygtig udvikling (Rio+20-topmødet) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0430.